

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīva 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kas izskata strīdu par līgumu, kurš varētu būt šīs direktīvas piemērošanas jomā, tiklīdz tai ir šajā ziņā nepieciešamie tiesību un faktiskie apstākļi vai tā tos var iegūt, pieprasot skaidrojumu, ir jāpārbauda, vai pircēju var kvalificēt kā patērētāju minētās direktīvas izpratnē pat tad, ja viņš nav tieši norādījis uz šādu statusu;
- 2) Direktīvas 1999/44 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir jāuzskata par noteikumu, kas valsts tiesību sistēmā ir uzskatāms par sabiedriskās kārtības tiesību normu, un ka valsts tiesai pēc savas ierosmes ir jāpiemēro ikviens valsts tiesību norma, kas nodrošina tās transponēšanu;
- 3) Direktīvas 1999/44 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā valsts noteikums, kurā ir paredzēts, ka patērētājam, lai viņš varētu izmantot no šīs direktīvas izrietošās tiesības, ir laicīgi jāinformē pārdevējs par neatbilstību, ar nosacījumu, ka šī patērētāja rīcībā šādas informācijas sniegšanai ir termiņš, kas nav mazāks par diviem mēnešiem, sākot no datuma, kurā viņš šo neatbilstību ir konstatējis, ka sniedzamā informācija attiecas tikai uz minētās neatbilstības pastāvēšanu un ka tai nav paredzēti pierādīšanas noteikumi, kas padarītu neiespējamu vai pārlietu apgrūtinātu minētajam patērētājam iespējas izmantot šīs tiesības;
- 4) Direktīvas 1999/44 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka noteikums, saskaņā ar kuru tiek pieņemts, ka neatbilstība pastāvēja preces piegādes brīdī,

— ir piemērojams, ja patērētājs sniedz pierādījumus, ka pārdotā prece neatbilst līgumam un ka attiecīgā neatbilstība izpaudās, proti, tika materiālā veidā atklāta, sešu mēnešu laikā kopš preces piegādes. Patērētājam nav jāpierāda ne šīs neatbilstības cēlonis, ne arī tas, ka neatbilstības esamībā ir vainojams pārdevējs;

— to var nepiemērot tikai tad, ja pārdevējs juridiski pietiekami pierāda, ka minētā neatbilstības cēloņa vai rašanās pamatā ir apstākļi, kas ir radies pēc preces piegādes.

⁽¹⁾ OV C 367, 14.12.2013

Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 13. maija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca/Knoll International Spa*

(Lieta C-516/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības — Direktīva 2001/29/EK — 4. panta 1. punkts — Izplatīšanas tiesības — Jēdziens “publiska izplatīšana” — Dalībvalsts komersanta pirkuma piedāvājums un reklāma tā tīmekļa vietnē, reklāmas nosūtīšana pa pastu un presē citā dalībvalstī — Ar autortiesībām aizsargātu mēbeļu reprodukcijas, kas piedāvātas pārdošanai bez izplatīšanas ekskluzīvo tiesību īpašnieka piekrišanas — Piedāvājums vai reklāma, kuru rezultātā netiek iegādāts aizsargāta darba oriģināls vai tā kopijas

(2015/C 236/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca*

Atbildētāja: Knoll International Spa

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj aizsargāta darba izplatīšanas ekskluzīvo tiesību īpašniekam iebilst pret piedāvājumu pārdot darba oriģinālu vai kopiju vai mērķtiecīgu reklāmu, kas skar šī darba oriģinālu vai kopiju, pat ja netiktu pierādīts, ka šī piedāvājuma vai šīs reklāmas rezultātā Savienības pircējs ir iegādājies aizsargātu objektu, ja šī reklāma tās dalībvalsts patērētājus, kurā šis darbs ir aizsargāts ar autortiesībām, mudina to iegādāties.

⁽¹⁾ OV C 367, 14.12.2013.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 13. maija spriedums (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “Gazprom” OAO

(Lieta C-536/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Piemērošanas joma — Šķirējtiesa — Izslēgšana — Ārvalstu šķirējtiesu nolēmumu atzīšana un izpilde — Dalībvalstī esošas šķirējtiesas izdots rīkojums — Rīkojums ar mērķi kavēt uzsākt vai turpināt tiesvedību citas dalībvalsts tiesā — Dalībvalsts tiesu tiesības atteikties atzīt šķirējtiesas nolēmumu — Ņujorkas konvencija

(2015/C 236/10)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puse

Prasītāja: “Gazprom” OAO

Piedaloties: Lietuvos Respublika

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ir interpretējama tādējādi, ka tai nav pretrunā, ja dalībvalsts tiesa atzīst un izpilda vai arī atsakās atzīt un izpildīt šķirējtiesas nolēmumu, ar ko vienam lietas dalībniekam tiek aizliegts šīs dalībvalsts tiesās izvirzīt noteiktus prasījumus, jo minētajā regulā nav regulēta citā dalībvalstī esošas šķirējtiesas nolēmuma atzīšana un izpilde dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 377, 21.12.2013.